

NIEKTO (34) *pron*

W pisowni łącznej (31), w rozłącznej (3).

nie- Mącz (11), nie- SienLek (2).

N niekto (19). ◇ G niekogo (2). ◇ D niekómu (2); -ómu (1), -(o)mu (1). ◇ A niekogo (5). ◇ I niekim (5), nieki(e)m Calep (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI w.

Zaimek nieokreślony osobowy: ktoś, ktokolwiek; aliquis Mącz, PolAnt, Calep, Cn; aliquis (homo), non nemo Mącz; guispian, nescio quis Cn (34) :

a. *Dotyczy w zasadzie jednego człowieka (33) : Dąlekoć on więcej szkodzi/ Kto niekomu ná złe rádzi BierEz K2, H2v; W oczy niekogo chwalić, á krom oczu obmawiać, nie flachetnego rzecz ieft. BielŻyw 52, 47, 73; Angi expectatione, Swielkiem oczekawaniem niekogo czekać. Mącz 9d, 17d, 217d, 223d, 250a, 339b (10); Sok skorzenia chebdowégo Iefli Gad viadł niekogo Zwinem day pić iedną łyżkę SienLek 154v, 13, 52, 58; HistRzym 113, 121; BudNT M8 marg; Congredior – Zchadzám fzie. Zniekiem fzie vderzám. Calep 241a, 23a, 40b, 52b, 494a.*

niekto z kogo (1): Weźmi nie kto zwas dwa złotá á idźi kniemu HistRzym 22v.

Fraza: »pytałby niekto, mógłby niekto rzec (a. niekto rzecz)« (3 : 2): GlabGad F4v, L8; Pytałby nie kto wątpiac [pulsaret forsan guepian dubitatio] co za lud tham pierwey miełzkał. MiechGlab 35; aliquis inquit. Mogłby mi niekto rzec. Mącz 171a; SienLek Ttt4.

b. *Dotyczy nieograniczonej ilości osób: każdy (1) : [Pan Nieszczęście] ofoby fuche [= suchej]/ blade/ nieprzyjemne/ ale rzeczy krzykliwe a wóporne: tak iż łatwiey go niekto mogł wółyfzeć niż oględać ForCnR D4.*

Cf KTO, KTOŚ, NIKT